

De Felicitat Local
desins estrens

Sr. D.^m Luis Millet ^{per} ~~Vactor~~
Director del Orfeo Català.

Palau de la Música Catalana.

Barcelona.

062

En Lluís Millet.

Barcelona.

Molt estimat Mestre: Abans d'ahir ensajant una Natchala de'n Perez Moya sortirem a parlar de les costums que aquí antigament hi havia, i dels presents que feient unes famílies a les altres aqueixos dies de Nadal, quan tot d'una surt una veu d'entre'ls cantaires dient "¿Fem un caga tío pel nostre Mestre Millet? Contesta al uníson. "Ja està dit ha fer-ho; Mans a l'obra." En portes això, aquell diu que portarà allò altre, jo també i veié, tots, tots i volem ver; i mitj en broma mitj en serió reunim lo que aquí'n diem un present de Nadal o siga un caga tío. Pero abans que tot li demanem que no s'ho prengui malament, q's es en cap mal sentit; si li prengues, ne passariem un fort disgust. Amb aqueix humil i dihem-ne popular present no més hi ha una bona i ferma voluntat de tots los cantaires de la Capella en vers lo seu mai prou volgut mestre.

Si sapiguéssim fer una canço popular ben feta, ben armonitzada aquí la podríem ensiar mes bé que a voté nostre mestre estimat. ^{Es ben com li agradaria?} Doncs com que d'aquelles no'n sabem fer, hem comport allò que se'n diu un Pont-pumri de fruits populars del nostre país el Camp, posant-hi les mans tots, qui fent un compàs qui fent-ne dos, sense mirar regles d'armonia, ni de contrapunt, res, res d'això; tot barrejat; redones, blanques, negres, corderes, etc. etc. voté ja ho entendrà i ho destriarà.

Com que aquí no fabriquem turrons, ni champany, ni cidra, etc. etc. ens veiem privats d'incloure'n en lo present; sols disposem de avellanes, ametlles, nous, figues, prauses, pomes, (poques perquè enquany no n'hi ha) garnasa mel, una botifarra del camp (feta de la mare de Mre Boguit) vi ranci, vi de taula, i mistela.

Si parla amb Mre Cogul ja li dirà quelcom de les costums que antigament hi havia en aquesta vila en tals dies, i veurà² que's relaciona amb aquest regal-let.

Si demanem que'ns fassi'l favor de deixar-nos aquelles cuartilles que's digna llegir-nos al dia de la festa, després les hi tornarem.

Fa temps varem sol·licitar l'ingrés a la Germinator, suposem ja la devien rebre, no mes ho recordo perquè els correos han anat bastant malament aquests temps i no és cas que s'hagués perdut.

Si vorté no's vol amohinar (perquè prou feina té) en contestar dient-nos que ha rebut aquesta cajeta que ve pel recadé Mateu de Reus, no mes li cal dir-ho a Mre Cogul i ell ja'ns escriurà; desui ha sortit de la Selva.

Dispeni que li hajem robat tant temps llegint-nos, pero no podem acabar aquesta rense felicitar-li les pascues de Nadal, i desitjar-li un felis any en companyia de tota sa família.

Mani i dispeni de tota la Capella Selvatana amb lo seu humil mestre ^{al cap} que de bô l'estima.

Felicià Cogul

23 de Desembre de 1920.